

DISZ-csoportszervezők feladatai

Alig múlt egy hete, hogy megkezdődött az 1953/54-es tanév s egyetemi hallgatóink újult erővel foglalkoznak a tanulással, azon fáradozva, hogy az eddigieknél is jobb eredményeket érjenek el. Az egyetemeken folyó tanulmányi és politikai munka tapasztalatai azt bizonyítják, hogy a DISZ annál eredményesebben tudta elősegíteni az egyetemi oktatást, mennél jobban dolgozó elvtársak álltak a DISZ-csoportok élén. A DISZ-csoportok ugyanis azok a sejtek, amelyekre támaszkodnak, illetve fölépül az egész DISZ-munka.

A DISZ-csoportvezetőkön keresztül jutnak el a párt- és kormányhatározatok a hallgatókhoz.

Ez az a legkisebb kollektíva, melyben az emberek állandóan együtt vannak, ismerik egymást, hatnak egymásra. Ha a kollektíva munkája jó, akkor jók a tanulmányi eredmények s a kollektíva tagjai valóban a szocializmus építésének igazi parancsnokaivá fejlődnek. Eppen ezért DISZ-szervezeteinknek nagy gondot kell fordítani a DISZ-csoportok munkájának irányítására, segítésére, ellenőrzésére, mindenekelőtt a csoportvezetők kiválasztására, feladatkörük pontos meghatározására. E cikk keretében természetesen nem tudjuk részletesen kifejteni a csoportvezetői munka minden területét, csak a főbb irányelveket szögezhettük le. Mindenekelőtt nézzük meg, ki legyen DISZ-csoportvezető egy csoportban. Természetesen

a csoport tanulmányilag legjobb, politikailag legintudotabb tagja, olyan, akire hallgatnak évfolyamtársai és minden vonatkozásban példaképnek tekintik.

Térjünk rá ezek után a csoportvezetői munka felelősségének és feladatainak ismertetésére. A csoportvezető legfőbb feladata politikai nevelőmunkával biztosítani, illetve elősegíteni csoportja tagjainak szakmai munkáját és politikai fejlődését.

Olyan légkört kell kialakítani, melyben elevenen él a bírálat szelleme, mely tanulásra ösztönzi a csoport minden tagját, mely elítéli a lógást, a fegyelmezetlenséget.

A csoportvezetőnek türelmes és kitartó nevelőmunkával állandóan fáradozni kell azon, hogy csoportja tagjaival megértesse pártunk politikáját, különösen az új kormányprogram jelentőségét.

E felelőségteljes feladat megol-

dásához a legjobban bevált gyakorlati módszerek a következők: Mindenekelőtt

sokat kell egyénileg foglalkoznia csoportja tagjaival. Helyes, tervszerű időbeosztással úgy kell megoldani, hogy havonta egy vagy két alkalommal mindenki sor kerüljön.

Az ilyen beszélgetések alkalmával természetesen foglalkoznia kell az illető elvtárs családi, egyéni problémáival, szociális helyzetével, milyen nehézségei vannak a tanulásban, milyen gátló tényezők akadályozzák politikai fejlődését, stb. Arra kell ügyelni, hogy ne váljanak az ilyen beszélgetések üres, lélektelen szemponttatásá, hanem meleg emberi kapcsolat alapuló elvtársias légkörben folynak. Másik gyakorlati eszköz a csoport munkájának irányítására a havi csoportgyűlések megtartása. Az ilyen gyűlésekre a csoportvezetőnek színvonalas beszámolóval kell készülnie.

Értékelje a kollektíva egész-havi munkáját, egyénekre is térjen ki, dicsérje meg a jól dolgozókat, keményen bírálja meg a hanyagokat, de soha ne dorongoljon.

A csoportgyűlést mindig politikailag készítse elő, pár nappal előbb ismertesse már beszámolója tárgyát, s tegye érdekeltté a tagságot, hogy mindenki készüljön a gyűlésre, mert csak így lesz aktív, és következményeiben így lesz eredményes. Nagyon fontos feladata a csoportvezetőnek, hogy figyelemmel kísérje a csoportban gyengébben tanuló elvtársak munkáját, s az intézetekkel, állami csoportfelelőssel való megbeszélés alapján állítson melléjük szakmailag erős tanulópartokat. Munkáját csak akkor tudja eredményesen végezni, ha

állandóan együttműködik az állami csoportfelelőssel és az intézeti előadó elvtársakkal.

Számos elvi és gyakorlati kérdést lehetne még a csoportvezetői munkával kapcsolatban felvetni, melyek mind azt bizonyítják, hogy ez a munka igen nagy felelősséggel jár, s csak akkor lehet eredményes, ha a csoportvezető elvtársak a legnagyobb odaadással végzik. A fentieket figyelembevéve, csoportvezető elvtársaink segítségét elő munkájukkal a párt- és kormányhatározatok maradéktalan végrehajtását, segítsék elő a szakmailag kiváló, politikailag öntudatos szocialista értelmiség nevelését.

Suki Béla
DISZ. Biz. szervező titkára

I. éves főiskolás levele bátyjához

Kedves Bátyám!
Tudatom veled, hogy a Szegedi Pedagógiai Főiskola hallgatója vagyok. A szakértésig jelles eredménnyel végeztem, ami nem volt könnyű dolog. A nehézségek nem vették el a kedvemet a továbbtanulástól, sőt fokozták tudásszomjamat. Gyermekkori álmaim teljesülnek; olyan pályára léphettem, amelyhez igazi kedvet és rátermettséget érzek.

Fejem fölött elröpül lassan a 28-ik év is, de a szívem ifjú, mert ifjú ez az ország, a mi hazánk, amióta a népe a hatalom.

Szeged ma nagy egyetemi város. Egyszerű emberek fiait igyekeznek elsajátítani a modern tudományt az egyetemeken, főiskolákon. Reggel, ha végig megy a széles utcákon azt hiszed, hogy csak fiatalok laknak itt. Csillogó szemű, szőke, barna lányok és fiúk sietnek elméleti harcba, hogy meghódítsák a tudomány várát.

Ebben a szép városban fogok megküzdeni én is a tanári diplomáért pártunk, államunk támogatásával. Diákszálló, ösztöndíj, tanzszereség, mind a gondtalan tanulás érdekében van.

A napokban a Tisza partján sétálgattam és eszembe jutott a múlt, az 1940-es év, amikor először jártam Szegeden, hogy olyan munkaadót keressek, aki emberi tulajdonságokkal is bír. A Tisza akkor is itt kanyargott és a város akkor is szép volt, csak nem nekünk. Az egyetemre, főiskolára csak az "előkelők" járhattak. Lépten-nyomon a Horthy-rendszer rendőrségébe ütközött az ember és az egyszerű embert könnyen csavargónak nyilvánították.

Ma meggyőződéssel mondhatjuk, hogy nekünk szép ez a város, amelyben boldogan tanulhatunk.

Fodor Mihály
I. éves főiskolai hallgató

SPORT

SPORTSZERVEINK ÉS AZ ÚJ TANÉV

Két Testnevelési Tanszékünk az előkészítő munkálatokat az új tanévre idejében megkezdte, de az előkészületek főleg személyi vonatkozásban nem sikerültek. A Pedagógiai Főiskolán megvan az állás, de nincs személy, az egyetemen megvan a személy, de nincs jóváhagyott állás. Az egyetem tanszéke nehezebb helyzetben van a szeptemberi áthelyezések folytán. Sportlétesítményeink nem sikerült megszerezni a szükséges sárga, téli tornaterem problémája mindkét résznek megvan itt a Főiskola van nehezebb helyzetben. A testnevelési órákat még el tudják látni, de kétséges, hogy a megnövekedett sportoló létszámnak tudnak-e elegendő helyet biztosítani?

A sportolók létszámában mindkét sportkörünk erőteljesen növekedni fog. Ez igen hamar minőségi változáshoz is kell, hogy vezessen. A szakosztályok tisztá és sok újonnan vett felszereléssel megerősödvé várjuk az egyéni sportolókat. Egy-két szakosztály kivételével elegendőnek látszik a meglévő felszerelés. Új szakosztályok felállítására azonban nem gondolhatunk. Igény pedig volna. Pl. súlyemelés, kerékpár, céllövés, stb. 12 szakosztályt működtetünk, ebből 6 szakosztály, férfi és

női, párhuzamosan működik az egyetem és a főiskolán.
Technikaiag tehát előkészültünk az új tanévre. Nem mondható azonban a felkészülés jónak a vezetői vonalon. Vonnakozik ez különösen a Tudományegyetem sportkörére. A Haladás Központ részéről sem helyese, hogy az év-kezdésre teljes bizonytalanságban hagyja a sportkört a feljebb vezető személyével kapcsolatban. A dolgozók bevonása csak részben történt meg, ez azonban inkább lejtős munkavállalás volt. A DISZ eddig megmozdítatlan volt. Hiába vannak tervok, ha hiányzik a végrehajtás, szétszédnek a sportolók, ha nem jó a vezetés. Az egyetem sportkörének és a Haladás Központnak legsürgősebb feladata a vezetői megszilárdítása és ezen keresztül a sportunka politikai átalakítása.
A Pedagógiai Főiskolán az ígért nyilvántartó hiánya az adminisztrációban és a jelenlétekben okozhat zavarokat, ott a vezetést inkább. Mindkét sportkörünknek vannak tehát hibák és ezeket nemcsak áthidalni kell, hanem gyökeresen megjavítani, hogy az egyéni sport az őt megillető helyre kerüljön és ne, velőhatása minél szélesebb körben érvényesüljön.

Tudományos Kör az Élettani Intézetben

Az orvosegyetemi intézetek oktatási munkáját két feladat alkotja. Az egyik az általános orvosképzés; az orvostanhallgatókkal való foglalkozás. A másik a speciális szakember utánpótlás biztosítása: az elméleti tárgyat különösen érdeklődő felsőbbéves orvostanhallgatókkal való különleges foglalkozás.

Az utóbbi probléma fontosságának felismerése hozta létre kb. másfél évvel ezelőtt a Tudományos Körök szervezését. A Tudományos Körök feladata a tárgy iránt különösen érdeklődő felsőbbéves hallgatóknak a tudományos munkába és ezenfelül a tudományos gondolkodásmódba való bevezetése. A Tudományos Körben résztvevő hallgatóval tehát meg kell ismertetni különböző tudományos methodikákat, be kell vezetni őt a tudományos irodalom rendszeres olvasásába, és ilymódon kialakítani benne a természettudományos gondolkodásmódot.

Az Orvostudományi Egyetem Élettani Intézetében 1952. áprilisában alakítottuk meg a Tudományos Kör. A Tudományos Kör első résztvevői az akkori II. éves hallgatókból kerültek ki. Tekintettel arra, hogy áprilistól júniusig csak igen kevés idő állott rendelkezésre, továbbá, hogy a hallgatók szigorlatra készültek II. évesek voltak, tudományos körünk működésének első három hónapja aránylag kevés eredményt hozott. A komoly munka csak 1952. októbertől kezdődött meg. Nyolc, akkor III. éves hallgatóval pontosan előre megállapított terv szerint kezdtük meg a munkát.

Tervünk nagy vonalakban a következő volt. Egyfelől megfelelő methodikai ismereteket átadni, hogy ezek birtokában később a hallgatók

önálló problémáik

kidolgozását sikerrel végezhesék el, másfelől a tudományos irodalomba bevezetni a résztvevőket. A tudományos gondolkodás kialakítását, a két előbbi szintéziseként, az intézet idősebb kutatói egyéni foglalkozás révén igyekeztek kialakítani.

A methodikai részben különös figyelmet fordítottunk arra, hogy a hallgatók mind kémiai, mind szorosabban vett élettani módszereket elsajátíthassanak. Az első típusú munkából elvégeztük az üvegedények és pipetták kalibrálását, a foszfor és glukose meghatározások technikáját. Megtanulták ezenfelül hallgatóink a koloriméterek használatát is. A második típusú munkát — amely a terv nagyobb részét tette ki — három részre osztottuk. Az első részben a békán végzett különböző beavatkozásokot vettük át; a második részben a patkánymütetek közül végeztük el a pajzsmirigy, mellékvese és lépkiirtást, továbbá gyakoroltuk az izolált patkánybél technikáját is. A harmadik részben a hallgatók már kutyákon dolgoztak. Arteriák és vénák felkeresésére, és ezek megkanyarítása után a hallgatók légzés-érnyomás kísérleteket végeztek. A nagyobb mütetek közül az evisceráció mütétet végezték el.

Az év utolsó három hetében a kísérletek kiértékelésének módszereit vettük át.

A tudományos irodalommal való foglalkozás

legcélravezetőbb módszerének az látszott, hogy minden félévben egy nagyobb témakört apró részre bontva, mindegyik hallgató egy-egy rész irodalmát állítja össze a tudományos vezető útmutatása alapján, majd midőn ezzel minden résztvevő elkészült, egy együttes ülésen egy idősebb intézeti tag vezetésével konferenciaszerűen beszéljük meg a szóbanforgó témakör problémáit. Ezen a módon félévenként egy-egy, összesen tehát két témakört dolgoztunk fel: az I. félévben a szénhidrát-anyagcsere élettanát, a II. félévben a vérkeringés szabályozásának élettanát. Az a tény, hogy mindkét konferencián élénk, és színvonalas vita alakult ki, azt bizonyítja, hogy vá-

lasztott módszerünk helyes volt. Az I. félévben az Egészségügyi Minisztérium éppen Szegeden tartózkodó illetékes előadója is résztvett konferenciánkon. A konferencia után igen értékes tapasztalatcserét bonyolíthattunk le vele.

Ami a Tudományos Kör, az intézet belüli megszervezését oktatási vonalon illeti, úgy jártunk el, hogy a Tudományos Kör vezetésében többen vettek részt. A Kör vezetője dr. Lichtneckert István volt, a munkában azonban rajta kívül résztvettek még dr. ifj. Hetényi Géza és dr. Winter Miklós is. A három oktató a tervezett anyagot egymásközt felosztotta, és mindegyik a reá eső részt adta elő mind elméleti, mind gyakorlati síkon.

A Tudományos Körök év végén tartott együttes ülésén Virágh István III. éves orvostanhallgató a vérkeringést szabályozó feltételes

reflexek kiépíthetőségéről tartott előadást.

Jövő terveink:

Rövidesen megindul ismét Tudományos Körünk az új III. éves hallgatókkal. A múlt év tapasztalatait gyümölcsözőtve idén ismét tervszerűen kívánunk foglalkozni szakember-utánpótlásunkkal. Az elmúlt esztendő tapasztalatai megmutatták, mi volt helyes, és mit kell változtatni.

Tavaly résztvett hallgatóink közül négyen az idén demonstrátori kinevezést nyertek intézetünkhez. Velük tovább kívánunk foglalkozni, elsősorban tudományos önállóságra akarjuk őket nevelni, azáltal, hogy kisebb, önálló témák kidolgozását bízzuk rájuk. Mint azt Pavlov is mondotta: «Tanuljátok meg a tudományban végzendő aprómunkát», csak ez az út vezet a komoly tudományos eredmények felé.

Ifj. Hetényi Géza dr.
egyetemi adjunktus

Görbe tükör az Auditórium Maximumban

Zsúfolt padosorok között érdeklődéssel figyelik egyetemi oktatóink az ideológiai előadást. A döntő többség világosan látja, milyen jelentősége van annak, hogy államunk intézményesen biztosítja az ideológiai továbbképzést. Sokan szorgalmasan jegyznek. Legjobb káderrel bocsátja a párt az oktatás rendelkezésére, hogy ezáltal is minél alaposabb felkészülést tegyen lehetővé.

Az alábbiakban bemutatott lelkizőzött mozzanatok az oktatásban résztvevőknek csak elenyésző részénél forrák elő. Ennek ellenére úgy gondoljuk, hasznos és eredményesnek jó kihatású lesz ez a kis görbe tükör.

Előfordul, hogy az idő „maximális” kihasználására töreksenek egyesek Borongós, könyökrehajló fejek álombaringató nyugalmát nem zavarja az előadó hangja. Van, aki szundulás helyett nagy érdeklődéssel szakkönyveibe mélyed. Mások tekintete különböző jegyzetek során poroszkál. Az előadás közepén feltárult ajtóban elővillanó hallgató elégedett tekintetéből „halaszthatatlan dologom volt” jellegűre jóleső érzés suhan át. Öntudatosan tornázza fel magát a pados között, mintha gratulálna magának: „lálad, milyen nélkülözhetetlen ember vagy”.

Néha ez már lényeg felháborító — riad fel álmából egy édes szenderegő a hátmegemelt forpontra jutott könyv-pletyka feletti vita miatt. Egy szemfényvesztő sebességgel költögető elvtársnőt azonban nem zavar semmi. Gyakorlati csuklómozdulatai elragadó könnyedséggel hurkolják egymásután a szemeket. Egy szorgalmasan „jegyzetelő” elvtársról csak a végén derül ki, hogy levelet írt, mert egy óra múlva már az utolsó búcsúszavakat is lekiribálja s acóta csak a köröm aprólékos gondtal kidolgozott módszer alapján történő részletét végzi.

Egy számára fésült fiatal most már újabb mozilátogatási tervet „ütemez” be. A most érkezett fiatal dúo megjelenése azt igazolja, hogy valóban gyors elfoglaltságuk volt. Az előadás második felében a szunnadozóik száma normánfelüli

mértékre emelkedik, de még mindig van, aki győzi szellemességével szórakoztatni szomszédját. Fényesre csiszolt szemű megkülönböztető szempár meglehetősen élánséggel villog fel s alá a teremben, mert tulajdonosa meg van győződve arról, hogy még mindig nem látta elég sokan, s bólogatással köszönti az ismerősöket. Kujaló lelkintete iankadallan kitartással fürkészi kifelé a felismerősöket is.

— Még horkolni talál, olyan mélyen alszik, ne keltsem fel! — aggodalmaskodik egy jószívű hallgató.

— Nem kell félni attól, hagyja csak nyugodtan, én ismerem — hessegeti el a másik szomszéd a barátja feletti összegomolygó gondfelhőket.

Bevágott ajtó hatására halk felhorkanás oszon végig az álmódosók között. Egy elvtárs épp az óráját „javított” a, szétszede, most már az összeállításnál tart, de dühödött homlokáncái nem sok eredménnyel kezegetnek. Végül is egy stanciba rejti az a! a szándékkal, hogy majd otthon folytathatja fogja (úgy sincs már sok idő hátra az előadásból). Örömeink azonban még korai. Ez után sem szánja fejedt figyelmére, hanem most a Szegedi Egyetem hasábjába mélyedve igyekszik hasznosítani „kártyvesztés” idejét.

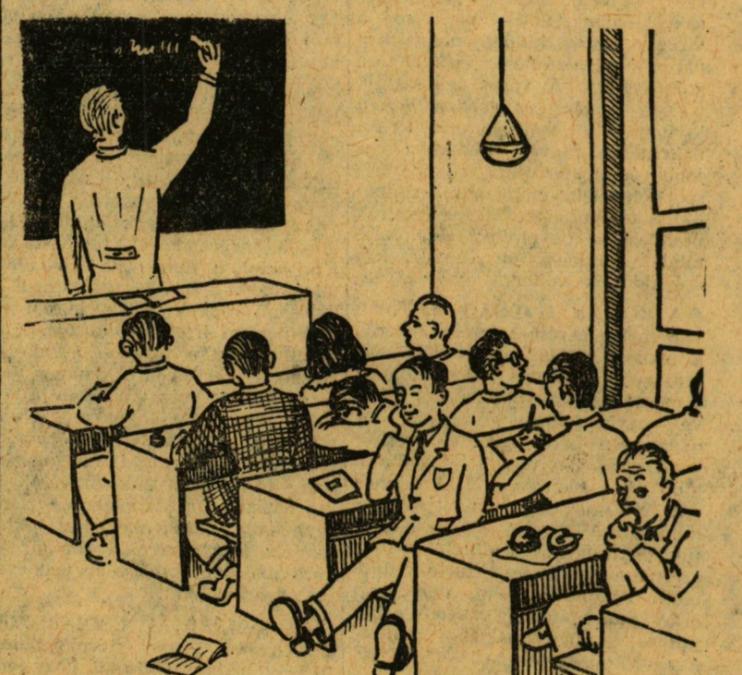
Az előadó a beszéd végénél tart, de egy kíváncsi fej még megjelenik az ajtóban. Ugy látszik észrevette, hogy elkéselt. Ijedten hőköl vissza. Két fiatal fülbegröndöszerű sutogását még akkor sem érzik, mikor az előadó már befejezte a referátumát.

Az előadás még nem ért véget, de van, aki már oly alaposan felkészült a távozásra, mintha legalább a jégkorszak kímájához viszonyulva az Eszaki-sark meghódításának vágna neki. Dicséret illeti őket azért, hogy csak néhány mindenre elszántabb hagyta el közülük a helyiséget.

E néhány mozzanatot a tavalyi ideológiai előadások alkalmával gyűjtöttük. Nem árt emlékeztetnünk idén, ha a jövő tanévben ki akarjuk javítani elkövetett mulasztásainkat.

Sz. P.

Csongrádmegyei Nyomdaiipari V. Szeged, 4040
Felölő vezető: Vincze György

Akik az órakor nem figyelnek, a félévi vizsgán szegények valának!